

Ma 1. nezelu po tšchoch kralach.

Jesu luby!

Sa pšchošym šchi,

Daj mě tak šwěty bysch, ak ty. Amen!

Gaž my, l. p! wěrne Jěsusbowe hukniki bysch zomy, ga dejmy tež sa nim bysch. Pšcheto tak žějo won (Matth. 10, 38): „Chtož sa mnu nejžo, ten mno dostojny nejžo.“ Pšches take słowa požedascho Jěsus wot šwojich přědnych huknikow tež jadno šchěne sa nim bysche. Woni deje šchykno spušcěžisch a sa nim bysch, woni deje jogo na wšchyknych jogo drogach pšchewožisch, aby šnanři jogo Božěje huzby a jogo žiwow byli, a potom wot togo šchyknogo pšched tym žělym šwětom šnanisch mogli. Jěsus požeda pak teke pšches take słowa wot nich jadno duchne sa nim bysche. Woni deje, rosměj, šchu pilnosćž nałożisch, aby jomu we jogo myšli a žyweńu rowne hordowali (Jan. 13, 15).

Teke wot naš šchyknych požeda Jěsus, až my sa nim bysch dejmy, gaž my wěrne kšchescěžijany bysch zomy. A jadnom kuždem mjasy nami žějo won: „Chtož sa mnu nejžo, ten mno dostojny nejžo. Kak pak možomy my sa nim bysch, dokulaž won we widobnem šchtaliche na semji wězgy hokoło nechojži, ale do nebja stupiř jo? My dejmy na duchnu wisu sa nim bysch, dejmy teje myšli bysch, kotarejež Kristus tež běšcho a tak hobchadasch; ako won choj-